

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/75/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010043
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3614010043.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. júla 2014 prejednal sťažnosť odsúdeného

U. U.,

nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom U., M.. P. XXX/X, t.č. na slobode,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2Nt/3/2014 zo dňa 02. mája 2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 1T/27/2010 zo dňa 12.05.2010 bol obžalovaný U. U. uznaný vinným zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na §§ 139 ods. 1 písm. c/, 127 ods. 4 Tr.zák., pretože dňa 10.10.2009 v čase okolo 19.15 hod. v Partizánskom na Ul. M.. P. vnikol bez použitia násillia do dvora a následne cez neuzamknuté vchodové dvere do rodinného domu č. XXX/XX, a to bez súhlasu jeho sestry A. B. - vlastníčky domu, ktorá bola v tom čase vo vnútri so svojim synom, pričom na viaceré výzvy, aby dom opustil, nereagoval, vyšiel na terasu, odkiaľ odišiel až v doprovode hliadky Obvodného oddelenia PZ Partizánske. Bol za to odsúdený podľa § 194 os. 3 Tr.zák. s použitím §§ 39 ods. 1, 41 ods. 2, 42 ods. 1, 38 ods. 2 Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 3 roky, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. Súd zároveň zrušil výrok o treste v skoršom rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/66/2009 zo dňa 16.12.2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 399 ods. 2 Tr.por. zamietnutý návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne odsúdený sťažnosť písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajca najmä namietal, že pôvodne sa súd zaoberal len konaním odsúdeného bez toho, aby sa zistilo vlastníctvo predmetných nehnuteľností, na ktoré odsúdený

neoprávnene vnikol. Obvinený pritom mal právo predmetné nehnuteľnosti užívať, o čom bolo súdu predložené čestné prehlásenie otca odsúdeného. Ak chcela poškodená zrušiť odsúdenému užívacie právo, mala tak urobiť prostredníctvom občiansko-súdneho konania. Obhajca navrhol zrušiť uznesenie súdu prvého stupňa s tým, aby krajský súd povolil obnovu konania.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania rozhodoval na verejnom zasadnutí, na ktorom bol odsúdený U. U. k dôvodom, pre ktoré navrhuje obnovu konania, aj vypočutý Na tomto verejnom zasadnutí vykonal súd prvého stupňa aj ďalšie dôkazy (kópie katastrálnej mapy, prehlásenie otca odsúdeného, listinné dôkazy a záznam z hlavného pojednávania) tak, aby mohol o návrhu odsúdeného rozhodnúť.

Ďalej sa nadriadený súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že obžalovaný prakticky v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku opakovane svoju obranu z pôvodného konania. Navyše z obsahu dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplýva, že už tu sa súd prvého stupňa zaoberal aj otázkou vlastníctva predmetných nehnuteľností. Na č.l. 64-65 vyšetrovacieho spisu sa nachádza výpis z katastra nehnuteľností, ktorý dôkaz bol vykonaný aj na hlavnom pojednávaní (č.l. 148). Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa pritom vyplýva, že súd sa zaoberal, ako otázkou, či poškodená dala zákaz obžalovanému vstupu do jej obydľia, tak aj oprávnenosť takéhoto postupu poškodenej z pohľadu vlastníctva predmetnej nehnuteľnosti.

Nemožno preto prisvedčiť názoru obhajcu v tom, že súd prvého stupňa sa v pôvodnom konaní zaoberal len objektívnym konaním odsúdeného bez skúmania vlastníckych a užívateľských práv poškodenej a odsúdeného.

V predmetnej veci preto nebola splnená podmienka pre obnovu konania podľa § 394 ods. 1 Tr.por. v tom, že by vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme.

Súdu rozhodujúcemu o povolení obnovy konania pritom neprináleží skúmať, či súd prvého stupňa sa pôvodne dostatočne vysporiadal s obranou obžalovaného, resp. či dostatočne vyhodnotil vykonané dokazovanie.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.